

מגילת
אסתר

פולקא

א ניהו, בימי אחשורוש: הוא אחשורוש, המלך מוהדו ועד-כוש--שבע ועשרים ומאה, מדינה, ב בנימין, ההם--לשבת המלך אחשורוש, על כסא מלכותו, אשר, בשושן הבירה, ג בשנת שלוש, למלכו, עשה משתה, לכל-שכניו ועבדיו: חיל פנים ומדי, הפרתמים ושני הקדינות--לפניו, ד בהראתו, את-עשר כבוד מלכותו, ואת-יקר, תפארת גדולתו: ימים רבים, שמונים ומאת יום, ה ובמלואת הנמים האלה, עשה המלך לכל-העם הנמצאים בשושן הבירה למגדול ועד-קטן משתה--שבעת ימים: בחצר, גנת ביתו המלך, ו חור ברפס ותכלת, אחוה בחבלי-בוץ וארנקו, על-גילי כסף, ועמודי שש; מטות זהב וכסף, על הצפת בהט-נש--נדר וסכרת, ו השקות בכלי זהב, וכלים מפלים שונים; וזון מלכות רב, כד המלך, ח והשתקה בדת, אין אגס: כי-בו יסד המלך, על כל-רב ביתו--לעשות, כרצון איש-ואיש, ט גם ושתי המלכה, עשתה משתה נשים--בית, המלכות, אשר, למלך אחשורוש, י ביום, השביעי, כטוב לב-המלך, בניו--אמר לטהוקו בנתא חרבוקא בנתא ואבנתא, זתר וכרסם, שבעת הסריסים, הקשרתים את-פני המלך אחשורוש, יא להביא את-ושתי המלכה, לפני המלך--בכתר מלכות: להראות העמים והשמים את-יקרה, כי-טובת מראה היא, יב ותקאן המלכה ושתי, לבוא בדבר המלך, אשר, ביד הסריסים: ונקצף המלך קאד, וחקתו בערה בו, יג ויאמר המלך, לחקמים ידעי העתים: כי-כן, דבר המלך, לפני, כל-ידעי דת נדיו, יד והקרב אליו, ברשעא שתר אדמתא תרשיש, מרס סרקסא, כמוכו--שבעת שרי פנים ומדי, רא פני המלך, הישבים ראשנה, במלכות, טו בדת, מה-לעשות, במלכה, ושתי--על אשר לא-עשתה, את-מאמר המלך אחשורוש, בנד, הסריסים, טז ויאמר מומכו (מומוכו), לפני המלך והשרים, לא על-המלך לבדו, עותה ושתי המלכה: פי על-כל-השרים, ועל-כל-העמים, אשר, בכל-מדינות המלך אחשורוש, זי כי-יצא דבר-המלכה על-כל-הנשים, להבנות בעליהו בעיניהו: באמרם, המלך אחשורוש אמר להביא את-ושתי המלכה לפניו--ולא-באה, יח והיום הזה תאמרנה שרות פנים ומדי, אשר שקעו את-דבר המלכה, לכל, שני המלך: וכדי, בניח וקצף, יט אם-על-המלך טוב, יצא דבר-מלכות מלפניו, ויקחב בדתו פנים ומדי, ולא יעבור: אשר לא-

תבוא ושתי, לפני המלך אחשורוש, ומלכותה יתן המלך, לרעותה הטובה מונה, כ ונשמע פתגם המלך אשר-עשה בכל-מלכותו, פי נכה היא: וכל-הנשים, יתנו יקר לבעליהו--למגדול, ועד-קטן, כא ויישב, הדבר בעיני המלך, והשרים: ויעש המלך, בדבר ממוכו, כב וישלח ספרים, אל-כל-מדינות המלך--אל-מדינה ומדינה בכתבה, ואל-עם נעם קלשותו: להיות כל-איש שרד בביתו, ומנבר כלשון עמו.

באדיבות אתר

הרב שם האנטקס
לחיים יהודיים טובים

www.RavInternet.org

פולחן ב

א אחר הדברים האלה, לשתן, פנות הפולחן אחשוורוש-- זכר את-נשתי ואת אשר-עשתה, ואת אשר-נגור עליה. ב ויאמרו געבי-הפולחן, משרתיו: ובקשו לפולחן נערות בתולות, טובות מראה, ג ונפקד הפולחן פקידים, בכל-מדינות מלכותו, ויקבצו את-כל-נערה-בתולה טובת מראה אל-שושן הבירה אל-בית הנשים, אל-יד הגא סרים הפולחן שמור הנשים: ונתון, תמורסיהו, ד והנערה, אשר תיטב בעיני הפולחן-- תמלך, תחת ושתיו: ויטב הדבר בעיני הפולחן, ונעש בו, ה איש יהודי, הנה בשושו הבירה: ושמנו מרדכי, בו יאיר בו-שמועי בו-קיש-- איש ימיני, ו אשר הגלה, מירושלים, עם-הגלה אשר הגלתה, עם וקניה מלך-יהודה-- אשר הגלה, נבוכדנצר מלך-בבל, ז והיו אמן את-הנדסה, היא אסתר בת-דוד-- כי אין לה, אב ואם: והנערה יפת-תארה, וטובת מראה, ובמות אביה ואמה, לקחה מרדכי לו לכת, ח והיו, בהשמוע דבר-הפולחן ונתו, ובהקבצו נערות רבות אל-שושן הבירה, אל-יד הגי: ותלקח אסתר אל-בית הפולחן, אל-יד הגי שמור הנשים, ט ותיטב הנערה בעיניו, ותשא חסד לפניו, ויבהל את-תמרוסיה ואת-מוניתה לתת לה, ואת שבע הנערות הראיות לתת לה מבית הפולחן: וישנה ואת-נערותיה לטוב, בית הנשים, י לא-הגיכה אסתר, את-עסה ואת-מולדתה: כי מרדכי צנה עליה, אשר לא-תגיד, יא וככל-יום ניום-- מרדכי מתהלך, לפני חצר בית-הנשים: לדעת את-שלוש אסתר, ומה-יעשה בה, יב ובהגיע תר נערה נענה לבוא אל-הפולחן אחשוורוש, מקץ היות לה בנות הנשים שנים עשר חדש-- כי בו ימלאו, יטו מרוסיהו: ששה חכשים, בשמן המור, וששה חכשים בפשמים, ובתמרוסי הנשים, יג ובה, הנענה באה אל-הפולחן-- את-כל-אשר תאמר ינתן לה, לבוא עסה, מבית הנשים, עד-בית הפולחן, יד בערב היא באה, ובבקר היא שבה אל-בית הנשים שני, אל-יד שעשנו סרים הפולחן, שמור הפולחנים: לא-תבוא עוד אל-הפולחן, כי אם-חפץ בה הפולחן ונסראה בשם, טו ובהגיע תר-אסתר בת-אביחיל דד מרדכי אשר לקח-לו לכת לבוא אל-הפולחן, לא בקשה דבר-- כי אם את-אשר יאמר הגי סרים-הפולחן, שמור הנשים: ותהי אסתר נשאת חן, בעיני כל-ראיה, טז ותלקח אסתר אל-הפולחן אחשוורוש, אל-בית מלכותו, בחדש העשירי, הוא-חדש סבת-- בשנת-שבע, למלכותו, יז ויאהב הפולחן את-אסתר מכל-הנשים, ותשא-חן נחסד לפניו מכל-הבתולות: וישם בחר-מלכות בראשה, ומילכה תחת נשתי, יח ונעש הפולחן משתה גדול, לקל-שכיו ועבדיו-- את, משתה אסתר: והנחה למדינות עשה, ונתן משאת כתר הפולחן, יט ובהקבצו בתולות, שניות: ומרדכי, ישב בשער-הפולחן, כ אין אסתר, מנחת מולדתה ואת-עסה, באשר צנה עליה, מרדכי: ואת-טאמר מרדכי אסתר עשה, באשר היתה באמנה אתו, כא בנימים ההם, ומרדכי ישב בשער-הפולחן: קצף בגתו ותרשו-שני סריסי הפולחן, משמרו הסף, ובקשו לשלח ד, בפולחן אחשוורוש, כב ונודע הדבר למרדכי, ונוד לאסתר הפולחן: ותאמר אסתר למלך, בשם מרדכי, כג ובפש הדבר וימצא, ויתלו שניהם על-עין: ומכתב, בספר דברי הנמים-- לפני המלך.

פולחן ג

א אחר הדברים האלה, גדל הפולחן אחשוורוש את-המן בו-המדתא האנגי-- ונשאהו: וישם, את-בסאו מעל, כל-השרים אשר אתו, ב וכל-עבדי הפולחן אשר-בשער הפולחן, פרעים ומשתחנים לקטן-- כי-בו, צנה-לו הפולחן: ומרדכי-- לא יכרע, ולא ושתחנה, ג ויאמרו עבדי הפולחן, אשר-בשער הפולחן-- למרדכי: מדוע אתה עובר, את מצות הפולחן, ד והיו, באמרום (באמרום) אליו יום ניום, ולא שמוע, אליהם: ונגידו לקטן, לראות הנעמדו דברי מרדכי-- כי-הגיד להם, אשר-הוא יהודי, ה וירא קטן-- כי-אין מרדכי, ברע ומשתחנה לו: וימלא קטן, חסה, ו ויבו בעיניו, לשלח ד, במרדכי לדוד-- כי-הגידו לו, את-עם מרדכי: ויבפש קטן, להשמיד את-כל-היהודים אשר בכל-מלכות אחשוורוש-- עם מרדכי, ז בחדש הראשון, הוא-חדש ניסן, בשנת שתיים עשרה, לפולחן אחשוורוש: הפיל פור הוא הגורל לפני קטן, טיזם ליום ומחדש לחדש שנים עשר-- הוא-חדש אדר, ח ויאמר קטן, לפולחן אחשוורוש-- ישנו עם-אחד טפוח ומפחד בין העמים, בכל מדינות מלכותך: ונתייהם שנות מכל-עם, ואת-דתי הפולחן אינם עשים, ולפולחן אין-שנה, להניחם, ט אם-על-הפולחן טוב, יכתב לאבדם: ונעשרת אלפים פפר-בסר, אשכול על-ידי עשי הפולחנה, לקביא, אל-גמי הפולחן, י ויכר הפולחן את-טבעתו, מעל ידו: ויתנה, להמן בו-המדתא האנגי-- צר היהודים, יא ויאמר הפולחן לקטן, הפסך נתון לך: והעם, לעשות בו פטוב בעיניך, יב ויפראו ספרי הפולחן בחדש הראשון, בשלושה עשר יום בו, ויכתב בכל-אשר-צנה קטן אל אחשדרפני-הפולחן ואל-הפחות אשר על-מדינה ומדינה ואל-שרי עם נעם, מדינה ומדינה ככתבה ועם נעם כלשונו: בשם הפולחן אחשוורוש נכתב, ונתחם בטבעת הפולחן, יג וישלוח ספרים ביד הכצים, אל-כל-מדינות הפולחן-- להשמיד להרג ולאבד את-כל-היהודים מנער ועד-זקן טף ונשים ביום אחד, בשלושה עשר לחדש שנים עשר הוא-חדש אדר: וישלחם, לבוה, יד שתשנו הכתב, להנחת דת בכל-מדינה ומדינה, גלו, לקל-העמים-- להיות עתדים, ליום הזה, טז הכצים יצאו דחופים, בדבר הפולחן, והדת נתנה, בשושו הבירה: והפולחן והמן לשבו לשנות, והעיר שושן נבוכה.

פיראן

א ומרדכי, ידע את-כל אשר נעשה, ויחנע מרדכי את-בגדוי, וילבש שק ואפר; ויצא בתוך העיר, ויזעק זעקה גדולה ויטרה. ב ויבוא, עד לפני שער-המלך: כי אין לבוא אל-שער המלך, בלבוש שק. ג ובכל-מדינה ומדינה, מקום אשר דבר-המלך נדחו מגיע--אכל גדול ליהודים, וצום וכבי ומספר; שק ואפר, יצע לרבים. ד ותבואינה (ותבואנה) נערות אסתר וסריסה, ונעידו לה, ותתחלחל המלכה, מאד; ותשלח בנדים להלביש את-מרדכי, ולהסיר שכו מעליו--ולא קבל. ה ותקרא אסתר להסתך מסריסי המלך, אשר העמיד לפניה, ותצוהו, על-מרדכי--לדעת מה-זה, ועל-מה-זה. ו ויצא הסך, אל-מרדכי--אל-רחוב העיר, אשר לפני שער-המלך. ז ונגד-לו מרדכי, את-כל אשר קרהו; ואת פנישת הנספח, אשר אמר הקן לשקול על-גני המלך ביהודיים (ביהודים)--לאבדם. ח ואת-פתשגן כתב-הכת אשר-נתן בשושן להשמיכם, נתן לו--להראות את-אסתר, ולהגיד לה; ולצוות עליה, לבוא אל-המלך להתחנן-לו ולבקש מלפניו--על-עמה. ט ויבוא, הסך; ונגד לאסתר, את דברי מרדכי. י ותאמר אסתר להסך, ותצוהו אל-מרדכי, יא כל-עבדי המלך ועם-מדינות המלך ידעים, אשר כל-איש ואשה אשר יבוא אל-המלך אל-החצר הפנימית אשר לא-יקרא אחת דתו להמית, לכו מאשר יושיט-לו המלך את-שרביט הזהב, וקחה; ואני, לא נקראתי לבוא אל-המלך--זה, שלוש יום. יב ונעידו למרדכי, את דברי אסתר. יג ויאמר מרדכי, להשיב אל-אסתר: אל-תבטי בנספחך, להשליט בית-המלך מל-יהודים. יד כי אם-החרש תסרישי, בעת הזאת--כנח והצלה יעמוד ליהודים ממקום אחר, ואת ובית-אביך תאבדו; ומי ידע--אם-לעת קזאת, תעשה למלכות, מן ותאמר אסתר, להשיב אל-מרדכי, מן לך ביום את-כל-היהודים הזמזאים בשושן, ועומי עלי ואל-תאכלו ואל-תשתו שלשת ימים לילה ויום--גם אני ונערתי, אצום מן; וכמו אבוא אל-המלך, אשר לא-כדת, וכאשר אבדתי, אבדתי. יז ויעבר, מרדכי; ונעש, ככל אשר-צוהה עליו אסתר.

פיראן

א ויהי ביום השלישי, ותלבש אסתר מלכות, ותעמוד בחצר בית-המלך הפנימית, נכח בית המלך; והמלך יושב על-כסא מלכותו, בבית המלכות, נכח, פתח המלך. ב ויהי כראות המלך את-אסתר המלכה, עמדת בחצר--ונשאה חן, בעיניו: וישט המלך לאסתר, את-שרביט הזהב אשר בידו, ותקרב אסתר, ותגע בראש השרביט. ג ויאמר לה המלך, מה-לך אסתר המלכה; ומה-בקשתך עד-חצי המלכות, ונתנו לך. ד ותאמר אסתר, אם-על-המלך טוב--יבוא המלך והקן היום, אל-הפשיטה אשר-עשיתי לו. ה ויאמר המלך--מהרו את-הקן, לעשות את-דבר אסתר; ונבא המלך והקן, אל-הפשיטה אשר-עשתה אסתר. ו ויאמר המלך לאסתר במושטה היום,

מה-שאלתך ונתנו לך; ומה-בקשתך עד-חצי המלכות, ותעש. ז ותען אסתר, ותאמר: שאלתי, ובקשתי, ח אם-קצאתי חן בעיני המלך, ואם-על-המלך טוב, לתת את-שאלתי, ולעשות את-בקשתי--יבוא המלך והקן, אל-הפשיטה אשר-עשה להם, ויקח אעשה להם, ויקח אעשה. ט ויצא הקן ביום ההוא, שטח וטוב לב; וקראות הקן את-מרדכי בשער המלך, ולא-קם ולא-נע מפניו--וישאל הקן על-מרדכי, חכה. י ותאפק הקן, ויבוא אל-ביתו; וישלח נבא את-אהביו, ואת-זרש אשתו. יא וינספר להם הקן את-כבוד עשרו, ורב בניו; ואת-כל אשר גדלו המלך ואת אשר נשאו, על-השרים ועבדי המלך. יב ויאמר הקן--אף לא-הביאה אסתר המלכה עם-המלך אל-המושטה אשר-עשתה, כי אם-אותי; וגם-לקיחך אני קרוא-לה, עם-המלך. יג וכל-זה, איננו שנה לך; בכל-עת, אשר אני ראה את-מרדכי היהודי--ישוב, בשער המלך. יד ותאמר לו זרש אשתו וכל-אהביו, ועשו-עין נבה חמשים אמה, ובבקר אמר למלך ויקחו את-מרדכי עליו, ובא-עם-המלך אל-המושטה שטח; וישיב הדבר לפני הקן, ונעש העני.

פיראן

א בלילה ההוא, נדכה שנת המלך; ויאמר, להביא את-ספר הזכרונות דברי הנשים, ונחיו נקראים, לפני המלך. ב ויקצא כתוב, אשר הגיד מרדכי על-בנתנא וזרש שני קריסי המלך--משמרי, הסף: אשר בקשו לשלח יד, במלך אחשוורוש. ג ויאמר המלך--מה-נעשה יקר וגדולה למרדכי, על-זה; ויאמרו גערי המלך, משרתיו, לא-נעשה עמו, דבר. ד ויאמר המלך, מי בקצרו; והקן בא, לחצר בית-המלך החיצונה, לאמר למלך, לתלות את-מרדכי על-העץ אשר-הכין לו. ה ויאמרו גערי המלך, אליו--הנה הקן, עמד בחצר; ויאמר המלך, יבוא. ו ויבוא, הקן, ויאמר לו המלך, מה-לעשות באיש אשר המלך חפץ ביקרו; ויאמר הקן, בלבו, למי חפץ המלך לעשות יקר, יותר ממני. ז ויאמר הקן, אל-המלך: איש, אשר המלך חפץ ביקרו, ח יביאו לבוש מלכות, אשר לבש-בו המלך; וסוס, אשר רכב עליו המלך, ואשר נתן פתח מלכות, בראשו. ט ונתנו הלבוש והסוס, על-יד-איש משפחי המלך הפתחיים, והלבישו את-האיש, אשר המלך חפץ ביקרו; והרביבו על-הסוס, ברחוב העיר, וקראו לפניו, קכה נעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו. י ויאמר המלך להקן, מהר קח את-הלבוש ואת-הסוס באשר דברתי, ונעשה-מן למרדכי היהודי, וישיב בשער המלך: אל-תפל דבר, מכל אשר דברתי. יא וישח הקן את-הלבוש ואת-הסוס, וילבש את-מרדכי; וירביבוהו, ברחוב העיר, ויקרא לפניו, קכה נעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו. יב וישב מרדכי, אל-שער המלך; והקן נדחף אל-ביתו, אבל חפוי ראש. יג וינספר הקן לזרש אשתו, ולכל-אהביו, את, כל-אשר קרהו; ויאמרו לו חכמיו וזרש אשתו, אם מוכרע היהודים מרדכי אשר החלוף לנפל לפניו לא-תוכל לו--כי-נפול תפול, לפניו. יד ועדם מנדברים עמו, וסריסי המלך הגיעו; ונבהלו להביא את-הקן, אל-המושטה אשר-עשתה אסתר.

פרק א

א ויבא המלך והקנו, לשותות עם-אסתר המלכה. ב ויאמר המלך לאסתר גם ביום השני, במשתה הנין-
 ג-מה-שאלתך אסתר המלכה, ותנתן לך; ומה-בקשתך עד-חצי המלכות, ותעש. ג ותעז אסתר המלכה,
 ותאמר--אם-קצאתי חו בעיניך המלך, ואם-על-המלך טוב: תנתן-לי נפשי בשאלתי, ועמי בבקשתי.
 ד כי נמכרנו אני ועמי, להשמיד להרוג ולאבד; ואלו לעבדים ולשפחות נמכרנו, החרשתי--כי אין הצד
 שונה, בגנב המלך. ה ויאמר המלך אחשוורוש, ויאמר לאסתר המלכה: מי הוא זה ואי-זה הוא, אשר-קלאו
 לבו לעשות כן. ו ותאמר אסתר--איש צר ואויב, המן הרע הזה; והמן גבעת, מלפני המלך והמלכה. ז
 והמלך קם בחמתו, במשתה הנין, אל-גת, הביתו; והמן עמד, לבקש על-נפשו מאסתר המלכה--כי
 קאה, כי-קלטה אליו הרעה מאת המלך. ח והמלך שב מנגת הביתו אל-בית משתה הנין, והמן נפל על-
 הפיטה אשר אסתר עליה, ויאמר המלך, הגם לכבול את-המלכה עמי בבית; הוצא מפי המלך, ופני
 הקו, חפו. ט ויאמר הרבועה אחד טו-הסריסים לפני המלך, גם הנה-העין אשר-עשה הקו לטרדכי אשר
 דבר-טוב על-המלך עמד בבית הקו--גבה, חמישים אמה; ויאמר המלך, תלהו עליו. י ונתלו את-הקו,
 על-העין, אשר-הכין לטרדכי; וחמת המלך, שקכה.

פרק ב

א ביום ההוא, נתן המלך אחשוורוש לאסתר המלכה, את-בית הקו, צרר היהודיים
 (היהודים); וטרדכי, בא לפני המלך--כי-הגידה אסתר, מה הוא-לה.
 ב ויטר המלך את-טבעתו, אשר העביר מהקו, ויתנה, לטרדכי;
 ותשם אסתר את-טרדכי, על-בית הקו. ג ותוסף אסתר,
 ותדבר לפני המלך, ותפל, לפני כגליו; ותבקד ותתחנן-לו,
 להעביר את-רעת הקו האנגי, ואת טחשבתו, אשר
 חשב על-היהודים. ד ויושט המלך לאסתר,
 את שרבוט הנהג; ותקם אסתר, ותעמד לפני
 המלך. ה ותאמר אם-על-המלך טוב ואם-
 קצאתי חו לפניו, וכשר הדבר לפני המלך,
 וטובה אני, בעיניו--יכתב להשיב את-
 הספרים, טחשבת הקו בו-השדחא האנגי,
 אשר כתב לאבד את-היהודים, אשר בקל-
 מדינת המלך. ו כי איקבה אוכל, ונאיתי,
 כרעה, אשר-וקצא את-עמי; ואיקבה
 אוכל ונאיתי, באבדו מולדתי, ו יאמר
 המלך אחשוורוש לאסתר המלכה,
 ולטרדכי היהודי: הנה בית-הקו נתתי

לאסתר, ואתו תלו על-העין--על אשר-שלח נדו, ביהודיים (ביהודים). ח ואתם כתבו על-היהודים כטוב
 בעיניכם, בשם המלך, וחתמו, בטבעת המלך; כי-כתב אשר-וכתב בשם-המלך, ונחתום בטבעת המלך--
 אין להשיב. ט ויקראו ספרי-המלך בעת-ההיא בהחדש השלישי הוא-חדש סיון, בשלושה ועשרים בו,
 ויכתב בקל-אשר-ענה מרדכי אל-היהודים ואל האחשדרפנים והפחות ושרי המדינות אשר מהזו
 ועד-יוש שבע ועשרים ומאה מדינה, מדינה ומדינה ככתבה ועם נעם בלשנו; ואל-היהודים--בכתבם,
 וכלשונם. י ויכתב, בשם המלך אחשוורוש, ונחתום, בטבעת המלך; וישלח ספרים ביד הרצים בסוסים
 רכבי הרקש, האחשדרפנים--בני, הרסקים. יא אשר נתנו המלך ליהודים אשר בקל-עיר-נעיה, להקשה
 ולעמד על-נפשם--להשמיד ולאבד את-קל-חיל עם ומדינה הצרים אתם, טף ונשים; ושללם,
 לבו. יב ביום אחר, בקל-מדינות המלך אחשוורוש--בשלושה עשר לחדש שנים-עשר, הוא-חדש אדר,
 יג פתשגו הכתב, להנתן דת בקל-מדינה ומדינה, גליו, לקל-העמים; ולהיות היהודיים (היהודים) עתודים
 (עתידים) ליום הזה, להקדם טאיביהם. יד הרצים רכבי הרקש, האחשדרפנים, יצאו מבהלים ורחופים,
 בדבר המלך; והדת נתנה, בשושן הבירה, טו ומרדכי יצא מלפני המלך, בלבוש מלכות תכלת וחור,
 ועשרת זהב גדולה, ותכריז ביוז וארנסון; והעיר שושן, צהלה ושמחה. טז ליהודים, היתה אוכה ושקטה,
 ויששן, וישר. יז ובקל-מדינה ומדינה ובקל-עיר נעיר, מקום אשר דבר-המלך ודתו מגיע, שמחה ויששון
 ליהודים, משתה ויום טוב; ורכים מעמי הארץ, מתנהדים--כי-נפל פחד-היהודים, עליהם.

פרק ג

א ובשנים עשר חדש הוא-חדש אדר, בשלושה עשר יום
 בו, אשר הגיע דבר-המלך ונתנו, להעשות: ביום, אשר
 שברו איבי היהודים לשלוח קהם, ונחפור הוא,
 אשר ישלטו היהודים הפה בשנאיהם. ב
 נקחלו היהודים בעניהם, בקל-מדינות
 המלך אחשוורוש, לשלח נד,
 במבקשי העתם; ואיש
 לא-עמד לפניהם, כי-
 נפל פחדם על-קל-
 העמים. ג וכל-שרי
 המדינות והאחשדרפנים
 והפחות, ועמי המלאכה
 אשר למלך--טנשאים,
 את-היהודים: כי-נפל
 פחד-מרדכי, עליהם.
 ד כי-גדול מרדכי
 בבית המלך, ושמו

הולך בכל המדינות: כי האיש מרדכי, הולך וגדול. הניפו היהודים בכל-איביהם, מפת-סרב (הרג ואכזר) מעשו בשנאייהם, פרעונם. ובשושן הבירה, הרגו היהודים ואבד--חמש מאות.

איש. ואת פרשנדתא ואת דלפון, ואת אספתא, ח ואת פורתא ואת אדליא, ואת ארדנתא. מ ואת פרמשתא ואת אריסי, ואת ארדי ואת וזנתא. י עשרת בני-הקז בו-המקתא, צר היהודים--הקט; ובבנה-לא שלחו, את-ינם. יא ביום ההוא, בא מספר ההרונים בשושן הבירה--לפני המלך. יב ויאמר המלך לאסתר המלכה, בשושן הבירה הרגו היהודים ואבד המוש מאות איש ואת עשרת בני-הקז--בשאר מדינות המלך, מה עשו; ומה-שאלתך וצטו לך, ומה-בקשתך עוד ותעש. יג ותאמר אסתר, אם-על-המלך טוב--צטו גם-מחר ליהודים אשר בשושן, לעשות כדת היום; ואת עשרת בני-הקז, ואלו על-העין. יד ויאמר המלך להעשות כן, ותתנו דת בשושן; ואת עשרת בני-הקז, תלו. טו ונקהלו היהודיים (היהודים) אשר בשושן, גם ביום ארבעה עשר לחודש אדר, ונהרגו בשושן, שלש מאות איש; ובבנה-לא שלחו, את-ינם. טז ושאר היהודים אשר במדינות המלך נקהלו ועמד על-נפשם, ונח מאיביהם, והרגו בשנאייהם, המושה ושבעים אלה; ובבנה--לא שלחו, את-ינם. יז ביום-שלושה עשר, לחודש אדר; ונח, בארבעה עשר בו, ועשה אתו, יום משתה ושמחה. יח והיהודיים (והיהודים) אשר בשושן, נקהלו בשלושה עשר בו, ובארבעה עשר, בו; ונח, בחמישה עשר בו, ועשה אתו, יום משתה ושמחה. יט על-כן היהודים הפרוזים (הפרזים), הישבים בערי הפרוזות--עשים את יום ארבעה עשר לחודש אדר, שמחה ומשתה יום טוב; ומשלח מנות, איש לרעהו. כ ויכתב מרדכי, את-הדברים האלה; וישלח ספרים אל-כל-היהודים, אשר בכל-מדינות המלך אחשורוש--הקרובים, וקררחקים, כא לפנים, עליהם--להיות עשים את יום ארבעה עשר לחודש אדר, ואת יום-המישה עשר בו; בכל-שנה, ושנה, כב קמים, אשר-נחו בהם היהודים מאיביהם, והחזיש אשר נהפך להם מנגון לשמחה, ומאבל ליום טוב; לעשות אותם, ימי משתה ושמחה, ומשלח מנות איש לרעהו, ומתנות לאבינים, כג וקבל, היהודים,

את אשר-החלו, לעשות; ואת אשר-כתב מרדכי, אליהם. כד כי הקז בו-המקתא האנגי, צר כל-היהודים--חשב על-היהודים,

לאבדם; והפל פור הוא הגולל, להקם ולאבדם.

כה ובבאה, לפני המלך, אמר עם-הספר, לשוב

מחשבתו הרעה אשר-חשב על-היהודים

על-ראשו; וקלו אתו ואת-בניו, על-העין. כו

על-כן קראו לקיים האלה פורים, על-שם

הפור--על-כן, על-כל-דברי האגרת הזאת;

וקה-קאו על-כנה, וקה הגיע אליהם. כז

קימו וקבל (וקבלו) היהודים עליהם

ועל-זרעם ועל כל-הגוים עליהם,

ולא יעבור--להיות עשים את שני

הימים האלה, ככתבם וכזמנם:

בכל-שנה, ושנה, כח ותקיים האלה

ונקרים ונעשים בכל-דור ודור, משמחה

ומשמחה, מדינה ומדינה, ועיר ועיר; וימי הפורים האלה, לא יעברו מתוך היהודים, ויזכרם, לא-יסוף

מזרעם, כט וכתב אסתר המלכה בת-אביחיל, ומרדכי היהודי--את-כל-תקף: לפנים, את אגרת הספרים

הזאת--השנית, לנישלה ספרים אל-כל-היהודים, אל-שבע ועשרים ומאה מדינה--מלכות, אחשורוש;

דברי שלום, ואמת, לא לפנים את-ימי הפורים האלה בזמניהם, באשר קום עליהם מרדכי היהודי ואסתר

המלכה, ובאשר קימו על-נפשם, ועל-זרעם: דברי הצומות, ונעקתם, לב ומואמר אסתר--קום, דברי

הפנים האלה; וכתב, בספר.

אסתר פרק י

א וישם המלך אחשורוש (אחשורוש) גם על-הארץ, ואי-הים, ב וכל-מעשה הקפול, ונבוכתו, ופכשת ונדלת מרדכי, אשר גדלו המלך--הלוא-הם כתובים, על-ספר דברי הימים, למלכי, קנדי ופנס, ג כי מרדכי היהודי, משנה למלך אחשורוש, וגדול ליהודים, וכצו לרב אהיו--דחש טוב לעמו, ודבר שלום לכל-זרעו.

באדיבות אתר

חבר סט האינטרנט
לחיים יהודיים טובים

www.RavInternet.org